

לדבר זה עם זה, ומהם נשחתה
הארץ, ומקולם היו יונקים
וילדים קטנים מתים.

ואם תאמר, איך לא יכלו להרג
אותם? אלא אם הרים אדם מקל
או אבן להרג אחת, התבקעה
ויצאו ממנה שש מתוך מעיה,
והולכות ומקלקלות את הארץ
עד שהיה מהנמנע לקרב אליהם.
בא וראה כמה נהרות, כמה
יאורים יוצאים מתוך היס
העליון, כשנמשכים ומפשירים
המים ומתחלקים כמה נחלים
לכמה צדדים, לכמה יאורים,
לכמה נהרות. החלק של הממנה
של צד מצרים הם המים
המרחשים האלה, שאין לה מים
שיוצאים מתוך היס שלא
מוציאים דגים למיניהם.

מי הם הדגים? אותם שליחים
בעולם ממנים לעשות את רצון
אדונם, ממנים ברוח של חכמה.
ועל זה שנינו, יש מים מגדלים
חכמים, ויש מים מגדלים
טפשים, לפי אותם נהרות
שמתחלקים לכל הצדדים.

וכאן נהרות מצרים מגדלים בעלי
כשפים, דגים בסוגים שונים,
בעשר דרגות של כשפים, שכתוב
(דברים יח) קוסם, קסמים, מעונן,
ומנחש, ומכשף, וחובר, חבר,
ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל
המתים. הרי עשרה מינים של
חכמת המכשפים.

ובאותו זמן הושיט הקדוש ברוך
הוא אצבע שלו ובלבל אותם
נחלים ונהרות של מצרים, ונמנעו
אותם הדגים של החכמה שלהם.
אחד התהפך לדם, ואחד שהעלו
הדגים קולות ושכל הדגים תלויים בלי
תועלת, ולא באה עליהם רוח של
אותן חכמות.

לשפחה ליה לקודשא בריך הוא. ולא הוה בר
נש במצרים, היכיל למשתעי בהדי הדדי.
ומנייהו אתחבלת ארעא. ומקלהון הוּו ינוקין
ורביין מתין.

ואי תימא היך לא יכלין לקטלא לון. אלא, אי
ארים בר נש חוטרא, או אבנא, לקטלא
חדא, אתבקעת, ונפקין שית מינה, מגו
מעאה, ואזלי וטרטשי בארעא, עד דהוי,
מתמנע למקרב בהו.

תא חזי, כמה נהרין, כמה יאורין, נפקא מגו
ימא עלאה, פד אתמשכן ומשתרין מיא,
ומתפלגין (דף ל' ע"ב) כמה נחליון, לכמה סטריין,
לכמה יאורין, לכמה נהרין. וחולקא דממנא
דסטרא דמצרים אינון מיין מרחשן אליון,
דלית לה מיין דנפקין מגו ימא, דלא מפקי
נונין לזינין.

מאן אינון נונין. אינון שליחן בעלמא, ממנן
למעבד רעותא דמאריהון, ממנן ברוחא
דחכמתא. ועל דא תנינו, אית מיין מגדליון
חפימין. ואית מיין מגדליון טפשין. לפום
אינון נהרין דמתחלקין לכל סטריין.

והבא נהרי דמצראי, מגדליון מארי דחרשין,
נונין בסיטין קפיטין בעשר דרגין
דחרשין, דכתיב, (דברים י"ח) קוסם, קסמים,
מעונן, ומנחש, ומכשף, וחובר חבר, ושואל
אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הא עשר
זינין דחכמתא דחרשיא.

ובההוא זמנא, אושיט קדשא בריך הוא
אצבעא דידיה, ובלבל אינון נחליון
נהרין דמצראי, ואתמנעו אינון נוני דחכמתא
דילהון. חד אתהפך לדמא, וחד דסליקו נוני
קליון, (דכולו נונין תלויין) בלא תועלתא, ולא אתי
עלייהו רוחא דאינון חכמתן.